

Warszawa, 5 grudnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY



F41 8 11/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27403.

Kl. 72 c, 18.

Jaroslav Hásek
(Praga, Czechosłowacja).

Urządzenie uszczelniające zamek broni palnej.

Zgłoszono 5 grudnia 1935 r.

Udzielono 13 października 1938 r.

Pierwszeństwo: 6 grudnia 1934 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie uszczelniające zamek broni palnej, które posiada bardziej prostą budowę i znacznie większą pewność w działaniu aniżeli znane uszczelnienie za pomocą łuski nabojoyej lub tak zwane uszczelnienie plastyczne. Zaletą uszczelnienia za pomocą łuski nabojoyej w porównaniu z uszczelnieniem plastycznym polega na tym, iż w łusce nabojoyej jest umieszczona spłonka oraz reszta części składowych naboju, podczas gdy przy uszczelnieniu plastycznym konieczne jest stosowanie oddzielnych środków zapalczych.

Łuska nabojoya posiada dużo wad, np. łuska posiada wielką długość i znaczny ciężar oraz do jej wyrobu potrzebne są w wiel-

kiej ilości uszlachetnione metale, przy czym im dłuższa łuska, tym ją trudniej usuwać z broni palnej po każdym strzale.

Zasada uszczelniania za pomocą łuski nabojoyej polega na przyciskaniu jej do ścianek komory nabojoyej broni palnej, przy czym pod wpływem ciśnienia gazów prochowych łuska sprężyste rozszerza się. W przeciwieństwie do tego plastyczne uszczelnienie polega na tym, iż ciśnienie gazów prochowych działa bezpośrednio na narząd uszczelniający, zniekształca go i silnie przyciska na całym jego obwodzie do ścianek komory nabojoyej broni palnej.

Urządzenie uszczelniające zamek według niniejszego wynalazku posiada prostą

budowę, jest zupełnie pewne w działaniu i po strzale daje się łatwo usuwać. Wynalazek polega na tym, iż do uszczelniania służy krążek wykonany z materiału, który łatwo się odkształca, przy czym krążek ten jest osadzany luźnie na głowicy zamka, tak iż ciśnienie gazów prochowych po strzale powoduje zwiększenie średnicy krążka i jego silne przyleganie do ścianek lufy działka.

Na załączonym rysunku uwidoczniłoby przykłady wykonania uszczelnienia według wynalazku.

Literą *a* oznaczono zamek broni palnej, w którym jest osadzona iglica *e*, a literą *b* — tylną część lufy działka. Do uszczelniania służy krążek *c* o małej grubości, który jest przymocowany w odpowiedni sposób do ładunku prochowego, tak iż ładowanie tych obu części jest dokonywane równocześnie. Krążek *c* posiada wypukłość idącą od środka ku jego brzegom, przy czym wypukłość jest skierowana ku wylotowi lufy. Krążek ten może posiadać również kształt falisty. Przy strzale krążek zmienia kształt, a mianowicie robi się płaskim, wskutek czego dobrze przylega do ścianek lufy i uszczelnia w ten sposób zamek. Lewa połowa fig. 1 przedstawia krążek przed strzałem, a prawa połowa — po strzale.

Krążek uszczelniający służy również do umieszczania w nim spłonki *d* oraz innych części, które są konieczne do niezawodnego zapalenia ładunku prochowego. Ponieważ krążek ten posiada w porównaniu ze znaną łuską naboju małą długość, może być po strzale z łatwością usunięty z broni palnej. Krążek jest stosowany zasadniczo jeden raz, wobec czego budowa jego powinna być prosta i nie powinien zawierać dużo materiału (np. metalu).

Dolna powierzchnia krążka uszczelniającego *c* posiada wyżłobienie *f*, jak to uwidoczniłoby na fig. 2 — 4, w które przy wystrzale wchodzi odpowiedni występ wykonany na głowicy zamka. Występ na głowi-

cy zamka jest wykonany na połowie długości jej obwodu, co zupełnie wystarcza do wyciągania krążka *c* z lufy broni palnej.

W przykładzie wykonania uszczelnienia przedstawionym na fig. 3 krążek uszczelniający *c* jest zaopatrzony na górnej powierzchni w oddzielny pierścień uszczelniający *g*. Pierścień posiada takie wymiary, iż przylega do ścian lufy już podczas ładowania, przy czym ewentualnie kształt pierścienia zmienia się. W ten sposób osiąga się już pewne uszczelnienie zanim krążek uszczelniający *c* po strzale zostaje przyciśnięty do ścian lufy. Krążek uszczelniający oraz wymieniony pierścień mogą być połączone w odpowiedni sposób z osłoną na ładunek prochowy, jak to uwidoczniłoby na fig. 3, prawa połowa.

Krążek uszczelniający można wykonać z taniego materiału, np. z blachy żelaznej, przy czym można zastosować na obwodzie krążka (fig. 4) powłokę *h* lub *j* z miedzi, mosiądzu lub z innego miękkiego materiału w celu zapewnienia lepszego przylegania krążka do ścianek lufy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie uszczelniające zamek broni palnej, znamienne tym, że stanowi je krążek uszczelniający (*c*), wykonany z materiału dającego się łatwo odkształcać, osadzony na głowicy (*a*) zamka i posiadający wypukłość, idącą od jego środka ku brzegom, przy czym wypukłość ta jest skierowana ku wylotowi lufy.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że w krążku uszczelniającym (*c*) jest umieszczony kapiszon lub zapłonnik.

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że krążek uszczelniający (*c*) jest zaopatrzony na jego dolnej powierzchni w wyżłobienie (*f*), wykonane wzdłuż całego obwodu krążka, w które po strzale wchodzi odpowiedni występ głowi-

cy zamka, wykonany jedynie na połowie jej obwodu.

4. Urządzenie według zastrz. 1 — 3, znamienne tym, że krążek uszczelniający (c) jest zaopatrzony na jego górnej powierzchni w oddzielny pierścień uszczelniający (g), który zmienia swój kształt i szczelnie przylega do ścian lufy działa.

5. Urządzenie według zastrz. 1 — 4,

znamienne tym, że krążek uszczelniający (c), wykonany z materiału twardego, np. z blachy żelaznej, jest zaopatrzony na jego obwodzie w powłokę (h, j) z miedzi, mosiądzu lub innego miękkiego materiału.

J a r o s l a v H á s e k.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig.1

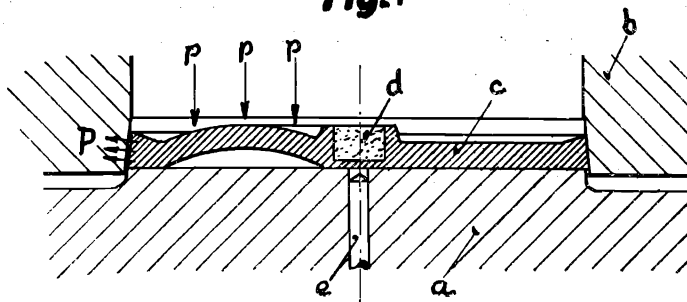


Fig.2

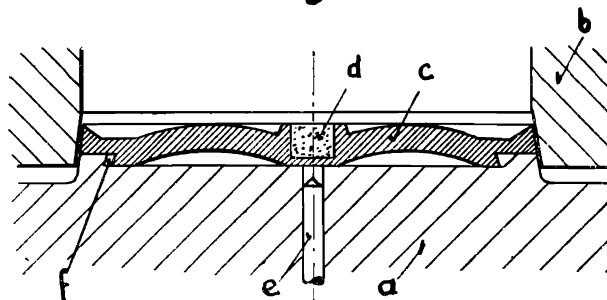


Fig.3

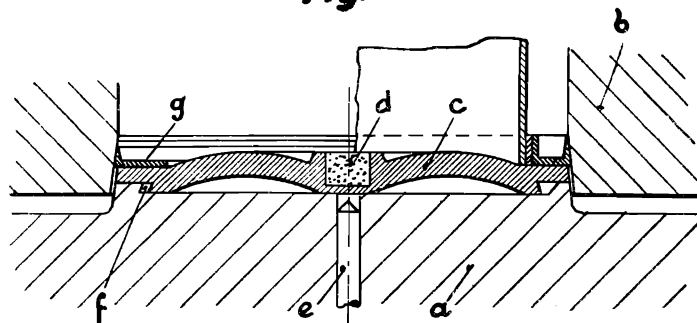


Fig.4

